

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN, L. G. M. BAAS BECKING,

J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,

W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.

No. 14.

Donderdag

21 Januari '15.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

1ste Jaars-Vergadering.

Delftsch Vrouwelijke Studenten Vereeniging.

Bericht.

Redactieled, door Lucianus.

Liefdadigheid.

Huldebetuiging, door P. Schut.

Poëzie.

Levensweg, door Aquilon.

Opricht, door M. H.

Witte Nachten, door M. H.

Nachtliedje, door M. H.

Golgotha, door M. t. B.

Sacrament, door Jan v. Wieck.

Ingezonden.

Bouwschappen, door M. D.

Technische Hoogeschool.

Uitslag examens.

Berichten en mededeelingen.

Delftsch Studenten-Corps.

1ste Jaars-Vergadering, 5 Februari 1915,
in Zaal 4 der T. H.

Punten van behandeling:

1. Bestuurswisseling.
2. Diës-Comedie.
3. Aanvraag Hoofdelijke Omslag.
4. Wat verder ter tafel zal worden gebracht.

D. V. S. V.

Geroyeerd wegens wanbetaling:

Mej. A. H. VAN HAEFTEN.

Redactieled.

Een paar weken geleden had ik een nieuw verschenen groen blad voor me op de schrijftafel liggen; tegelijkertijd zag ik een advertentie in de Nieuwe Rotterdamsche Courant hetzelfde groene blad betreffende. Wat me het meest trof, was de reeks namen, van allen, die hun medewerking hadden toegezegd, 't was een keus van bekende personen, namen die klonken! Onwillekeurig gingen mijn gedachten naar een Delftsch orgaan, een klein studentenblaadje, had dat blad ook zulke bekende medewerkers? Welk een vraag, de kring der lezers is kleiner! Maar dan zijn de medewerkers zeker minder in getal, of . . . heeft dat blaadje, dat Studenten-Weekblad, eigenlijk wel medewerkers?

Ja, ze zijn er! Enkele redactieleden, een stuk of drie oud redactieleden en enkele daar buitenstaande studenten,

die zoo nu en dan wat van zich laten hooren en dan nog meest om elkaar een hak te zetten. En zijn er dan wel lezers? O, lezers genoeg, menige student leest het S. W. met graagte, scheldt graag als de inhoud gering is of naar zijn meening niet deugt, maar iets bijdragen, zelf helpen het peil van een dergelijk blad, dat toch zeer goed een reden van bestaan heeft, hoog te houden, neen, ze hebben wel wat beters te doen, daar is de redactie goed voor.

Nu de redactie doet haar best; dat het misschien niet altijd gelukt is niet aan haar te wijten. Ze draagt de schimpsechten van ijvere critici gelaten en werkt in stilte verder

Maar wat is eigenlijk een studenten-weekblad?

Toch niet een orgaan, waarin de meeningen van enkelingen verkondigd worden en zodoende eenzijdig wordt! Het is toch een blad voor alle studenten. En om allen er belang in te laten stellen, moeten toch allen medewerken!

Komt het misschien door een lauwe geest, die er onder de studeerenden te dezer stede heerscht, of is het gebrek aan durf?

Niet kunnen is toch moeilijk te denken; we studeeren hier wel niet in een litteraire richting, maar menig niet letterkundig aangelegd persoon kan desondanks zijn meening neerschrijven; het behoeft toch niet altijd een rythmisch gedicht te wezen, of een stuk geschreven in schoonklinkende taal met vele vreemde woorden, zoetvloeiend voor het oor.

Ook gebrek aan stof kan het zwijgen van de meesten niet tot oorzaak hebben. Welke kring van menschen is er rijker aan gebeurtenissen, dan de studentenwereld, wat zijn er niet vaak moeilijke gevallen waarin de student verkeert, gevallen, die ieders belangstelling zouden wekken maar neen, niemand zou er naar de pen grijpen, om den vragensteller te beantwoorden en weer zouden de arme redactieleden zich het moede hoofd moeten pijnigen om een bevredigend antwoord te vinden, wee hun, indien ze in gebreke bleven!

Ik vraag me af: waarom hebben we ons Studenten-Weekblad eigenlijk, heeft het wel reden van bestaan? Is het zoo niet een zich voortslepen naar den ondergang? En wien de schuld?

Wie zonder zonden is, werpe den eersten steen!

LUCIANUS.

Liefdadigheid.

Huldebetuiging.

Een week of twaalf geleden plaatsten wij een oproep in het S. W. tot de ingeschrevenen der T. H., waarin we het voornemen opperden een wekelijkse kollekte aan de verschillende gebouwen te houden, ten bate van het Kon. Nat. Steun Comité. We vroegen van ieder student slechts één dubbeltje! En 't resultaat!

In 9 weken hebben we niet meer kunnen verzamelen dan ± 150 gulden, dat is dus iets meer dan f15 per week.

Daar er meestal kwartjes, guldens en rijksdaalders in een of meer bussen lagen, was dus het aantal gevers nooit meer dan 80 à 100, d.i. 10% van de studerenden! *)

't Is een mooi, een schitterend resultaat. Wat een gemeen-

*) Had iedereen gegeven, dan hadden we dus in dezelfde tijd vijftien honderd, ieder z'n dubbeltje, dan toch nog 900 gulden bijeen gekregen.

schapsgevoel, wat een prachtige vaderlandsliefde schuilt er toch onder „onze studerende jeugd, onder de toekomstige leiders van het Nederlandsche Volk” zoals ze zich zo graag laten noemen.

't Best bleek dit nog als men de dames of heren persoonlijk aanspoorde, dan was het dikwijls: Ik bezit niets; dan kan ik niet meer thuiskomen of „ik voel er niets voor” (N. B.); werkelijk frapante uitingen van een enorme versterking van het saamhorigheidsgevoel door het oorlogsgevaar, waar men zoo graag mee schermt.

Maar we zouden enkelen, edelen naturen te kort doen. We vonden, dat dient vermeld, een paar flikjes, een afgebroken punaise en meer van dat moois in de bussen.

De laatste maal, nu, na de Kerstvakantie was de opbrengst ver beneden de f10.

Het dunkt ons niet meer de moeite waard om voor zo'n armzalig bedrag onze tijd te besteden. Wil iemand anders het overnemen, ons wel. **)

De bedienden der T. H. die ons elke keer behulpzaam geweest zijn met het plaatsen der bussen brengen we bij deze onze hartelike dank.

Mej. H. J. VAN LUTSENBRUG MAAS.
M. DE MAN.
P. SCHUT.

**) De sleutels, bussen en kaarten zijn tot 30 Januari 1915 te verkrijgen: P. Schut, Koornmarkt 53, Delft.

Poëzie.

Levensweg.

't Leven is een weg, die naar een bergtop leidt,
Heel vlak en mooi ook in den eersten tijd.
Hij voert dan door een dal, waar vele planten groeien,
En keur van schoone bonte bloemen bloeien.
En 't kind, dat door die groene weide speelt
Plukt bloemen zonder tal, totdat het hem verveelt.
En verder gaat zijn pad en voert hen naar een bosch,
Waar stammen fier zich heffen uit het mos;
De zon speelt door 't looverdak zoo dicht,
En werpt daar op zijn weg een mozaïek van licht.
Maar toch kan hij den blik niet vrij meer om zich slaan
Daar boomen verderop in duisternis vergaan;
Wel komt zoo nu en dan in 't bosch een open wei,
Waar vlinders in de zon hun vleugels klappen blij;
Maar 't bosch wordt dichter steeds, de weg begint te stijgen;
De wand'laar blijft soms staan, om flink eens uit te hijgen.
Hij dartelt niet meer rond, zooals hij in den aanvang deed,
Maar gaat bedaarder al, daar hij zich ouder weet;
Begint zich reeds aan kalmen stap te wennen,
Waaraan men meest ervaren reizigers kan kennen.
Doch vaak, wanneer hij soms een bloem of vlinder ziet,
Dan denkt hij aan den raad van zijne gidsen niet:
Maar rent vooruit, om moe en afgemat
Toch weer te keeren, na een wijle, op het pad,
Dat steiler wordt en zich naar boven slingert
Langs wanden heen begroeid met wilden wingerd.
Maar die toch door de dichte blaad'ren heen,
Ook laten zien den kouden muur van steen.
Hij gaat nu ook op tochtgenooten letten,
Om dan met één van hen den tocht weer voort te zetten,
Hij let er thans ook op, of hij een paadje ziet, —
Dat vrouw Fortuna hem of wel zijn inzicht biedt —
Dat hem met meer gemak en sneller nog doet stijgen,
Om met wat minder moeite, hetzelfde doel te krijgen.
De weg voert nu niet meer door 't dichte dennenwoud,
Maar door een wei met hier en daar wat hout
'n Verweerde Wettertann, die, kale kruin ten spijt
Een breeden schaduwkring rondom zich heenen spreidt.
Ook bloeien hier en daar nog wonderschoone bloemen,
Waar boven dikke honingbijen vroolijk zoemen.
En schooner zijn ze als daar beneden in 't dal;
Zeer diep van kleur, maar minder in getal.
De wand'laar blijft hier ook bij wijlen staan,
Om nu en dan een blik ook achter zich te slaan.
En tuurt dan naar het dal, dat in het held're licht,
Maar wazig door de vert', daar aan zijn voeten ligt.
En verder schrijdt hij voort, 't landschap wordt nu kaler,
De bloemenpracht verdwijnt, de bodem wordt steeds schraler
Ook blijft hij vaker staan, om even uit te blazen.
Dan komt de koude bergwind van de hoogte razen,
En rukt de bloemen weg, die hij met zorg vergaarde,

En die hen telkens wéér nog zooveel vreugde baarden.
De voeten doen hem zeer bij elke nieuwe tred
Al worden ze met moeite omzichtig neergezet.
En nu komt ook de sneeuw en moeilijk wordt de tocht.
De weg is glad en steil en voert met menig bocht
Nu naar den top en vaak glijdt weg de voet,
Die steeds meer tegenstand en dikker sneeuw ontmoet.
Tenslotte komt de top, waar zoete ruste wacht;
De wand'ling is voorbij, het leven is volbracht.

Maar een troost blijft in 't ondermaansche dal,
We weten nooit, hoever de weg nog voeren zal.
De mensch ziet slechts alleen, wat hij al achter liet
Hoe hoog en stijl de bergen zijn, dat weet hij niet.

AQUILON.

Opdracht.

Bij een bundel verzen.

Wanneer je mijn gedichten leest
Die zijn alleen voor jou geschreven,
Dan zal weer 't heerlijk beeld herleven
Van onzer liefde lente-feest;

Dan zal een stoet van blijde dingen
Vól kleur, langs je verbeelding gaan;
Een enk'le zal soms blijven staan
Om je zijn lied nog éens te zingen. —

En wat je zéker weten zult
Bij 't lezen en weér óverlezen:
Dat van de weelde van jou wezen
Wel ál mijn denken is vervuld! —

M. H.

Witte Nachten.

Ik kan niet slapen, als de maan
Hoog aan den hemel staat,
En ik in haar omlijning zie
Een diep bedroefd gelaat

Ik kan niet slapen, als de lucht
Zoo vol verlangen is,
En ik me als opgesloten voel
In een gevangenis. —

O witte, wilde manenacht
Die al mijn zwakheid kent,
En weet, hoe vaak ik 't droef gelaat
Ter deure heb gewend,

Wanneer naar een bekende stap
Mijn arm hart had geschreid:
Zeg nimmer aan mijn verre Lief
Dat ik Haar komst verbeid! —

M. H.

Nachtliedje.

Aan

Ik zal je slaap niet storen, kind!
Maar schooner nog, dan wat de nacht
In droom en waarheid heeft gebracht,
Is 't ochtendruischen van den wind. —

Je blonde hoofdje ligt zoo zoet
Op 't witte kussen neêrgevlid;
Zeg, droom je van de zaligheid
Die voor ons beiden komen moet?

Je handje rust zoo donzig zacht
Op 't dek; en er is geen geluid.
Dan 't ademhalen van mijn bruid,
Die met geloken oogen lócht. —

Ik zal je slaap niet storen, kind!
Maar schooner nog, dan wat de nacht
In droom en waarheid heeft gebracht,
Is 't ochtendruischen van den wind! —

M. H.

Golgotha.

I.

Hoe dikwijls zong de Westewind
Dat bleeke wilde avondkind
Zijn stervenslied?
Hoe dikwijls viel het berkeblad
Als druppelregen op het pad
Van mijn verdriet?

Herinner je, herinner je
Het hoog geluid van merelfluit
Achter het huis?
Het kwam vanuit de bosschendicht
Waar nu je jeugd begraven ligt
Onder een kruis.

Er is in mij herinnering
Van lichten avondwandeling.
Ver in het bosch
We vonden langs het stille pad
Een teederwitte bloemenschat
Tusschen het mos.

Hoe dikwijls zong de Westewind
Dat bleeke wilde avondkind
Zijn stervenslied?
Hoe dikwijls viel het berkeblad
Als druppelregen op het pad
Van mijn verdriet?

II.

Ik zie de lijster, hoor zijn vol gefluit,
Toch is het anders, anders als voor jaren,
Toen wij nog kleine kinders waren
Is de betoovering nu uit?

Ruik je 't vergane eikenblad
En 't jonge groen van berketoppen
En zie je al de dennetoppen
In bloesemschat?

Waar is de oude schittering?
Het Leven heeft mijn recht gebroken
En mij de oogen uitgestoken . . .
Ween stil om wat verloren ging.

M. t. B.

Sacrament.

De menschenziel is heilig-één
Van Man tot Vrouw en dan tot Kind
Maar niets is er dat Menschen bindt
Als Moeder niet tot Vader gaat
En hem zóo mint, als zonnebloem
De zon die brandt en leven bloed. —

De kleine heft, zoo teér hij is
Zich op. Dan gaat hij eenzaam heen
En komt en ziet hij dan de Eén
Voor wie hij ging en bad en streed,
Is er dan weer de cirkelgang
Van menschen groot en eeuwig Leed?

18—1—'15.

JAN VAN WIECK.

Ingezonden.

Bouwschappen,

door H. J. KIEWIET DE JONGE, b. i.

Het doel eener beoordeeling in het S. W. van Kiewiet's dissertatie die niet als zoodanig mocht verschijnen omdat „sommigen” meenden dat hij geen doctor in de Technische Wetenschappen mocht zijn, die beoordeeling kan niet anders zijn dan een aanbeveling tot lezen. Wie onzer hem nog gekend hebben zullen door zijn persoon wel al overtuigd zijn, dat het boek gelezen moet worden, de jongeren echter,

die niet meer weten wat hij voor 't Lustrum 1908 geweest is, die nooit hoorde van de sociaal-aristocratische studieclub op 't dispuut, voor hen moet zijn fijne geest en enthousiast streven uit dit boek spreken.

Want niet alleen voor hen, die „het stedelijk grond- en woningvraagstuk” willen bestudeeren is dit toch van belang. De ongewoon breede opzet der fundamenten waarop het gebouw der bouwschappen is gezet moet ieder interesseeren. Want voor den kijk op staatsrecht en politiek is zoo'n frissche origineele opzet van eigen gedachten wel het meest ontwikkeld. De persoonlijke verwerking van het eigendoms- en corporatiebegrip bijna de helft van den tekst) geeft ieder meer inzicht in den grooten strijd in onze huidige maaatschappij dan de studie van hoeveel standaardwerken ook over partijstandpunten of scholen van geleerden. Wie zulke diepgaande en toch heldere beschouwingen kan schrijven is daardoor alleen al onze aandacht volop waard, maar als Kiewiet de Jonge daarnaast de analyse geeft van een technisch-economisch vraagstuk als de volkshuisvesting en ten slotte de toepassing zijner algemeene principes op dat probleem dan komt naast de denker de ingenieur, de schepper naar voren. Laat ik prof. Valckenier Kips mogen aanhalen om de waarde hiervan voor ons allen te verduidelijken: „Gij hebt meer gedaan dan huizen te bouwen: gij hebt het middel aangewezen waardoor talloos velen . . . zullen kunnen wonen.” Deze definitie van Technische wetenschap is op elk vak toepasselijk. Er zijn er onder de Delftsche Studenten die van plan zijn meer te doen dan producten van hun techniek voort te brengen, er zijn er velen die hopen, „middelen aan te wijzen” waardoor die techniek verbeterd wordt. Voor die allen zal het van onschatbare waarde zijn wanneer zij den arbeid van Kiewiet de Jonge niet alleen kennen maar in hun methode van denken geëstimuleerd. Want moeilijk kan ik mij een grondiger onderzoek, een dieper inzicht bij een helderder uiteenzetting en treffender resultaat voorstellen.

Het zal gemakkelijk genoege zijn niet trots over 't werk van dezen Delvenaar te praten, het zal moeilijk genoeg zijn dit boek geheel te verwerken, er alles uit te halen wat het voor ieder onzer aan voorbeeldige waarde heeft maar tegenover het zwakke recht dat we op trots hebben staat de onweerlegbare plicht deze gave waardig tot het onze te maken.

3 Jan. 1915.

M. D.

Technische Hoogeschool.

Candidaats-Examens Januari 1915.

Geslaagd voor:

Scheikundig Ingenieur.

Mej. P. J. Bilheimer.	Mej. A. J. H. Kam.
A. Bloembergen.	Mej. J. C. Koopman.
G. A. M. Heim.	C. W. Schoneboom.

Mijn-Ingenieur.

A. L. ter Braake.	P. F. de Groot.
H. Grondijs.	J. A. A. Mekel (met lof).
J. F. van Diermen (met lof).	

Ingenieurs-Examens Januari 1915.

Geslaagd voor:

Scheikundig Ingenieur.

A. Brzesowsky.	F. W. Lutter.
L. R. van Dillen.	A. P. G. Mijnlieff (met lof).
Mej. H. van Gelderen.	A. A. Obreen.

Berichten en Mededeelingen.

D. S. E. V.

Lezing op Dinsdag 26 Januari. Aanvang 8 uur, in Zaal 31
Spreker: JOS. VAN VEEN. (Hoofdgebouw).
Onderwerp: „Hoe komt een land onder de macht van Rome?”

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Lezing op Woensdag 27 Januari a. s. door Dr. J. J. HALLO,
over: „Het onderzoek naar den natuurkundigen toestand
der zon.”

—o—

DELFTSCHE STUDENTEN NATUURWETENSCHAP-
PELIJKE VEREENIGING „CHRISTIAAN HUYGENS”.

Het bestuur maakt bekend, dat de leden zijn uitgenoodigd,
door het bestuur van het Technologisch Gezelschap, tot
bijwoning van de lezing van Dr. J. J. HALLO, over „Het
onderzoek naar de Natuurkundige Toestand van de Zon;
welke voordracht voor genoemd gezelschap zal worden ge-
houden op Woensdag 27 Januari, 's avonds 8 uur, Zaal 32,
Scheik, Lab.

ADVERTENTIEN.

TE HUUR:
EEN ZIT- EN SLAAPKAMER

1e Etage (Voor), gedurende de mobilisatie.
Adres: NIEUWE PLANTAGE 77.

Veiligheids-
vulpenhouder
met gouden pen
en schroefdop.
The King.

The King.
Compleet met clips
f 4.00.
SCHRIJFT GEREGELD.
LEKT NOOIT.
De volmaakte Vulpen.

Te bestellen in iederen Kantoorboekhandel,
of direct aan The King Company, Den Haag

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

WEGENS MOBILISATIE.
TER OVERNAME AANGEBODEN:

de Huur van een Gemeubil. Kamer,
op eersten stand.

Adres: HYPOLITUSBUURT No. 8, DELFT.

Inwoning aangeboden te RIJSWIJK, voor
studeerend Jongmensch in klein
beschaafd gezin, met gebruik van Studeerkamer, waar-
naast cabinet voor logies.

Fr. brieven onder letters EK, Boekh. ODÉ, Rijswijk.

J. K. DE GEE,
PRINS HENDRIKSTRAAT 101,
DEN HAAG.

LEERAAR, M. O., Schoonschrijven, leeraar
Stenografie. Speciaal adres voor 't copieëren van
dictaten, (gecalligrapheerd of voor losbladige dictaten
getypt), voorziet technische teekeningen van sier-
letters in iederen gewenschten stijl.

RUDGE-WHITWORTH
1e klas Engelsch Rijwiel,

PRIJS f 100.—,

het eerste en het beroemdste merk der wereld
voor kenners en amateurs.

Eenig adres J. W. ZOMER,
NIEUWSTRAAT 14. TELEFOON 544.

H.H. Amateur-Fotografen.

Het Beste, Goedkoopste Adres voor Uw inkoop te doen
IS, WAS en BLIJFT
65 BRAB. TURFMARKT 65,
gij bespaart minstens 25%.

Speciale inrichting voor VERGROOTINGEN en SPOED-
BESTELLINGEN voor ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, W. DE HOOGH.